

Ut autem de tuo studio, in commissi gregis utilitatibus procurandis, benevolentiae Nostrae testimonium habeas, Apostolicam benedictionem tibi, Venerabilis Frater, universaeque dioecesi tuae amatissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die XXII Iunii, anno MDCCCXCVII, Pontificatus Nostri vigesimo. — Leo PP. XIII.

Venerabili Fratri Ioanni Ludovico Episcopo Massiliensium. Massiliam.

C.

S. Officii instructiones, quoad diligentias adhibendas in causis sollicitationis circa denunciatum eiusque denunciante. — 6 Aug. 1897.

I. Instructionis S. Romanae et Universalis Inquisitionis, circa observantiam Apostolicae Constitutionis « Sacramentum Poenitentiae », N. 10 praecipitur, ut, *antequam contra denunciatum procedatur, perspectum exploratumque iudici esse debeat, quod mulieres vel viri denunciante sint boni nominis, neque ad accusandum vel inimicitia et alio humano affectu adducti fuerint.*

II. Praeceptum huiusmodi, uti omnia quae ad huius Supremi Tribunalis procedendi rationem spectant, strictissimi iuris censendum est, ita ut, eo neglecto, ad ulteriora procedi nequeat.

III. Nec sufficit ut id utcumque, sed omnino necesse est ut certa iudiciali forma iudici innotescat; quod propria dictione: « *diligentias circa denunciatum eiusque denunciante peragere* » significari, in foro S. Officii usus obtinuit.

IV. Iamvero cum non semper nec ab omnibus, vel

tantum post longum tempus, cum nempe testimoniorum receptio difficilis et quandoque impossibilis est, Supremum hoc Tribunal id servari perspexerit, hanc ad rem, Instructionem, pro Rmorum Ordinariorum norma, edendam mandavit.

V. Ordinarius igitur, toties quoties aliquam de infando sollicitationis crimine denunciationem acceperit, illico ad diligentias peragendas procedet. Ad quem finem, vel per se vel per Sacerdotem a se *specialiter* delegatum, advocabit (separatim scilicet et qua decet circumspectione) duos testes, quantum fieri poterit, ex coetu ecclesiastico, utcumque vero exceptione maiores, qui bene noverint tum denunciatum tum omnes et singulos denunciante, eosque, sub sanctitate iuramenti de veritate dicenda et de secreto S. Officii servando, iudicialiter interrogabit, testimonium scripto referens, iuxta insequentem formulam; utriusque vero testimonii atque una simul respectivae denunciationis authenticum exemplar, directe tutaque via, ad hanc Supremam Congregationem quamprimum transmittet.

VI. Dictum est: « vel per se vel per Sacerdotem a se *specialiter* delegatum »; nihil enim prohibet, quominus, rationabili ex causa, pio alicui docto ac prudenti Sacerdoti id muneris Ordinarius demandare valeat; *speciali* tamen ei in singulis casibus delegatione impertita, eique antea delato iureiurando de munere fideliter obeundo et de secreto S. Officii servando.

VII. Quod si inveniri nequeant duo tantum testes, qui noverint una simul denunciatum et omnes et singulos denunciante, plures vocari debent. Tot nempe hoc in casu testes, ut supra, vocandi erunt, quot oportebit ut duplex, quoad denunciatum et unumquemque denunciante, habeatur testimonium.

VIII. Quoties autem iuramentum de secreto servando et, pro diversis casibus, de veritate dicenda vel de munere fideliter obeundo, deferendum sit, iuramentum ipsum semper et ab omnibus, etiam Sacerdotibus, *tactis Ss. Dei Evangelii et non aliter*, praestandum erit. In Ordinarii vero potestate erit, siquidem pro rerum, locorum aut personarum adiunctis necessarium vel expediens iudicaverit, excommunicationem ipso facto incurrendam et Rom. Pont. speciali modo reservatam violatoribus comminari.

IX. Sequitur interrogationis formula:

Die . . . mense . . . anno . . .

Vocatus personaliter comparuit coram me infrascripto Episcopo . . . (*notetur nomen dioecesis. Delegatus autem dicat*: coram me infrascripto a r. p. d. Episcopo . . . ad hunc actum tantum specialiter delegato) sistente in . . . (*notetur locus ubi negotium geretur*).

N . . . N . . . (*nomen, cognomen et qualitates testis conventi*) qui, delato ei iuramento veritatis dicendae, quod praestitit tactis Ss. Dei Evangelii, fuit per me

1. Interrogatus: Utrum noverit Sacerdotem N . . . N . . . ? (*nomen, cognomen et qualitates denunciati*).

Respondit . . . (*exscribatur, lingua qua utitur testis, eius responsio*).

2. Interrogatus: Quenam sit huiusce Sacerdotis vitae ratio, quinam mores, quenam penes populum existimatio?

Respondit: . . .

3. Interrogatus: Utrum noverit viros vel ut plurimum, mulieres NN . . . NN . . . ? (*nomen, cognomen et qualitates uniuscuiusque denunciantis*).

Respondit: . . .

4. Interrogatus: Quenam sit uniuscuiusque eorum vitae ratio, quenam penes populum existimatio?

Respondit: . . .

5. Interrogatus: Utrum eos censeat fide dignos, vel contra mentiendi, calumniandi in iudicio et etiam peierandi capaces eos existimet?

Respondit: . . .

6. Interrogatus: Utrum sciat, num forte inter eos et praefatum Sacerdotem ulla unquam extiterit odii vel inimicitiarum causa?

Respondit: . . .

Tunc, delato ei iuramento de secreto S. Officii servando, quod praestitit ut supra, dimissus fuit, et antequam discederet, in confirmationem praemissorum se subscripsit.

Subscriptio autographa testis vel eius signum † crucis.

Acta sunt haec, per me N . . . N . . . (*nomen, cognomen et qualitates Episcopi vel eius Delegati qui testimonium recepit*).

Datum Romae, die 6 Augusti 1897.

L. M. Card. Parocchi.

CI.

S. Officii declaratio circa facultatem cumulandi in tribuendis dispensationibus matrimonialibus. — 18 Augusti 1897.

Beatissime Pater. — Episcopus Mysuriensis, ad pedes S. V. provolutus, humiliter exponit se interdum ancipitem haerere in usu facultatum cumulandi (ut aiunt) quibus in tribuendis dispensationibus matrimonialibus

pollet. Hinc enixe petit insequentium dubiorum resolutionem:

I. Utrum, concurrente aliquo impedimento dirimente secreto, seu fori interni, cum alio impedimento item dirimente, sed publico, necessaria sit ad dispensationem specialis cumulandi facultas?

II. Utrum, concurrentibus duobus impedimentis, quorum unum sit dirimens et alterum impediens tantum, eo excepto quod *mixtae religionis* dicunt, pariter necesse sit, ad dispensationem, specialis cumulandi facultas?

Fer. IV, 18 Augusti 1897. - In Congregatione Generali S. R. et U. Inquisitionis, habita ab Em̄is ac Rm̄is DD. Cardinalibus Generalibus Inquisitoribus, propositis suprascriptis dubiis, prae habitoque RR. DD. Consultorum voto, iidem EĒm̄i ac RR̄m̄i DD̄m̄i respondere mandarunt:

Ad I. Negative; et detur Decretum die 31 Martii 1872 in *Coimbaturen*.

Ad II. Affirmative, quoad impedimenta impediens, quorum dispensatio reservatur S. Sedi, ea nempe quae oriuntur ex mixta religione, ut aiunt, atque ex sponsalibus et ex voto simplici perpetuae castitatis; secus in reliquis, circa quae Episcopus uti poterit iure suo.

Feria vero VI, die 20 eiusdem mensis et anni, in solita Audientia R. P. D. Adessori S. O. impertita, facta de his omnibus relatione SS. D. N. Leoni PP. XIII, idem SS̄mus Dominus resolutionem EE. ac RR. Patrum in omnibus adprobavit.

Decretum autem, die 31 Martii 1872 datum, occasione dubii a R. P. D. Vicario Apostolico Coimbaturen. propositi, prout constat ex actis S. Congr. de Propag.

Fide, sic se habet: « SS̄mus Dominus declaravit generaliter prohibitionem concedendi absque speciali facultate dispensationes, quando in una eademque persona concurrunt impedimenta matrimonialia, non extendi ad eos casus, in quibus cum impedimento natura sua publico aliud occurrit impedimentum occultum, seu fori interni. » - I. Can. Mancini, S. R. et U. Inq. Not.

CII.

S. Officii decretum de transitu facultatum apostolicarum Ordinariis concessarum ad eorum successores. - 24 Novembris 1897.

Feria IV, 24 Novembris 1897.

In Congr. Gen. S. Rom. et Univ. Inquisit. habita ab Em̄is ac Rm̄is DD. Card. in rebus fidei et morum Gen. Inquisitoribus, iidem Em̄i Patres, rerum temporumque adiunctis mature perpensis, decernendum censuerunt: Supplicandum SS̄mo, ut declarare seu statuere dignetur facultates omnes speciales habitualiter a S. Sede Episcopis aliisque locorum Ordinariis concessas non suspendi vel desinere ob eorum mortem vel a munere cessationem, sed ad successores Ordinarios transire ad formam et in terminis decreti a Sup. hac Cong. editi die 20 Februarii 1888 quoad dispensationes matrimoniales.

Insequenti vero feria VI, die 26 Novembris 1897, in solita audientia R. P. D. Adessori S. O. impertita, facta de his omnibus SS̄mo Dño N. D. Leoni Div. Prov. Pp. XIII relatione, Sanctitas Sua Em̄orum Patrum resolutionem adprobavit, atque ita perpetuis fu-

turis temporibus servandum mandavit, contrariis non obstantibus quibuscumque. - Ios. Can. Mancini, S. R. et U. Inq. Notarius.

CIII.

S. Officii decretum de facultatibus concedendis « Ordinariis locorum », et de appellatione « Ordinariorum ». — 20 April. 1898.

Feria IV, die 20 Aprilis 1898.

Postquam per Decretum huius supremae Sacrae Congregationis in Fer. IV. die 24 Novembris 1897 declaratum fuit facultates omnes speciales habitualiter a S. Sede Episcopis aliisque locorum Ordinariis concessas non suspendi eorum morte vel cessatione a munere, sed ad successores Ordinarios extendi, ad formam Decreti S. Officii Fer. IV diei 20 Februarii 1888 pro dispensationibus matrimonialibus; propositum fuit eidem huic S. Congregationi dubium: utrum expediat in posterum eliminare facultates *durante munere*, quae ut plurimum Vicariis Capitularibus conceduntur,

Porro in Congregatione Generali S. R. et U. Inquisitionis habita ab EEñis et RRñis DD. Cardinalibus in rebus fidei et morum Inquisitoribus Generalibus praefato dubio diligenter expenso, praehabitoque RR. DD. Consultorum voto, iidem EEñi ac RRñi Patres rescribendum mandarunt:

Clausulam DURANTE MUNERE, esse supprimendam, et in caeteris standum formae Decreti iam lati die 20 Februarii 1888 num. 1. et 2., at iuxta modum, idest:

« 1º Facultates omnes habituales in posterum committendas esse Ordinariis Locorum.

« 2º Appellatione *Ordinariorum* venire Episcopos, Administratores seu Vicarios Apostolicos, Praelatos seu Praefectos habentes iurisdictionem cum territorio separato, eorumque Officiales seu Vicarios in spiritualibus generales, et sede vacante Vicarium Capitularem vel legitimum Administratorem ».

Subsequenti vero feria VI, die 22 eiusdem mensis Aprilis 1898, in solita audientia R. P. D. Adessori impertita, facta de his omnibus SSñio D. N. Leoni Div. Prov. Pp. XIII relatione, SSñus resolutionem EEñorum Patrum adprobavit, contrariis non obstantibus quibuscumque. - I. Can. MANCINI, S. R. et U. Inquis. Not.

CIV.

S. C. Negot. EE. EE. declaratio authentica, quoad significationem denominationis *Indorum et Nigritarum* in Litteris Apostolicis « *Trans Oceanum* », diei 18 Apr. 1897. — 24 Maii 1898.

Ex Audientia Sanctissimi die 24 maii a. 1898. - Cum propositum fuerit dubium, quinam nomine *Indorum et Nigritarum* in Litteris Apostolicis *Trans Oceanum*, a SSñio D. N. Leone PP. XIII die 18 Aprilis 1897 editis, intelligi debeant, Eadem Sanctitas Sua, referente me infrascripto Sacrae Congregationis Negotiis Ecclesiasticis Extraordinariis praepositae Secretario, haec quae sequuntur censuit declaranda:

In praedictis Litteris Apostolicis *Trans Oceanum*, nomina *Indorum et Nigritarum* eadem significatione sumi ac in coeteris praecedentibus Constitutionibus pontificiis de hac materia agentibus, speciatim in Con-

stitutionibus Alexandri VIII *Animarum salutē*, diei 30 Martii 1690, et Benedicti XIV *Cum Venerabilis*, diei 27 Ianuarii 1757, videlicet:

I. Sub nomine *Indorum* et *Nigritarum*, praeter ipsos Indos et Nigritas, comprehendi etiam eos, qui ex Indo aut Nigrita et ex muliere Europaea (vel europaei sanguinis) nec non qui ex Europaeo viro et Indica vel Nigrita muliere, sunt progeniti, ideoque *Mixti*, *Mestiti* vel *Mulati* vocantur, et absolutam medietatem sanguinis europaei habent. Non autem comprehendi eos, qui originem ab Indis vel Nigritis ducunt per avum tantum vel aviam, quique *Quarterones* dicuntur, utpote quartam solummodo partem sanguinis indici vel nigritici habentes; et multo minus qui per proavum, vel proaviam dumtaxat, ab Indis vel Nigritis originem trahunt, et vulgo *Puchueles* seu *Pucuelles* appellantur.

II. Insuper, *Indorum* et *Nigritarum* nomine intelligi etiam Africanos, Asiaticos et Oceanios, dummodo ex europaeo sanguine non sint, ac in America Latina commorentur, quamvis in ea nati non fuerint.

Et ita Sanctitas Sua publicari et servari mandavit, contrariis quibuscumque minime obfuturis.

Datum Romae, ex Secretaria eiusdem Sacrae Congregationis, die, mense et anno praedictis.

Felix Cavagnis, Secretarius S. Congr. Negotiis Eccl. Extraord. praeposita.

CV.

SS. D. N. Leonis PP. XIII *Litterae Apostolicae de erectione Archisodalitatis Precum et piorum Operum pro reditu Ecclesiarum dissidentium ad Catholicam Unitatem, sub patrocinio B. M. V. in caelum Assumptae in ecclesia Anastasiae Byzantii, cum annexis Statutis.* — 25 Maii 1898.

Leo Pp. XIII. Ad perpetuam rei memoriam. — Cum, divini Pastoris auspicio et numine, magni momenti illam aggressi fuerimus operam, quae eo contendit, ut dissidentes Orientalium christianorum greges ad catholici ovilis unitatem reducantur; iucundo quidem accepimus animo has Nostras curas Apostolicas illic uberes iam fructus edidisse. Magnopere igitur laetamur Augustinianos ab Assumptione catholicae fidei studio vehementer incensos atque huic beati Petri Sedi devinctissimos, non satis habentes tum veteribus tum novis pietatis argumentis obsequium erga Romanam Cathedram in Occidente fovere, pro viribus etiam adlaborare, ut operibus a Sancta Sede sibi praestitutis nobilissimam huiusmodi metam vel in Oriente pertingant. Quapropter eos iam de Latinis atque Orientalibus, praesertim in Bulgaria et in Turcarum Imperio meritos, pari ac pro egregie factis in Palaestinae regione laude prosequimur, utpote qui epistola Nostra *Adnitentibus Nobis* permoti, sive in urbe Constantinopoli, sive in Asia minore templis, non minus quam institutis, seminariis, scholis, studiis ac zelo animarum eximia in rem catholicam contulerint beneficia. Neque dissimili laude Nostra dignae videntur sacrae Virgines

eiusdem Societatis, Sorores scilicet Oblatae ab Assumptione nuncupatae, quae multiplici caritatis industria eorumdem populorum animos sibi devinciunt, atque haud parvo sunt subsidio Missionibus eorumdem religiosorum, qui curam illarum Oblatarum per eas regiones habent. Quae cum ita sint, memoratis Augustinianis ab Assumptione, de divina gloria tam sollicitis, spiritualem sive Latinorum sive Graecorum administrationem iam eis pro sedibus concessam, quas ad Stambul in urbe Constantinopoli et ex adverso ad Kadü-Keui in Chalcedone, et in reliqua Asia minore nec non Gallipoli possident aut sunt possessuri, praesentium tenore auctoritate Apostolica Nostra confirmamus, simulque adiicimus, ut eandem spiritualem administrationem pro Latinis ac fidelibus Graeco-Slavonici ritus in cunctis Bulgariae sedibus, ubi hoc pro Latinis munere funguntur, libere liciteque exercere, ac sollemnia officia quoque seorsum ritu apte ac decore agere queant. Cum vero ad caelestem opem in tanto christianae unitatis negotio implorandam pia Sodalitas sub patrocinio B. M. V. in caelos Assumptae ab illo sacerdote, pietate ac doctrina insigni, animarumque salutis studiosissimo, Emmanuele d' Alzon eiusdem Augustinianorum ab Assumptione Congregationis Legifero Patre quinque et viginti abhinc annis erecta sit, et ab eius successore Francisco Picard, in quo eiusdem viri spiritus integer viget, maiore in dies cum gratia augeatur, Nos huiusmodi Consociationem, quae Sodales non modo inter Latinos sed inter Orientales quoque variorum rituum excipit, eosque ad Ecclesiae unitatem precibus operibusque multimodis provehendam etiam atque etiam adhortatur, adeo ut christianos ipsos dissidentes ad precandum cum eadem intentione excitet,

veluti iam peculiari benevolentia pluries complexi sumus, ita nunc novis honoribus ac privilegiis libenter decoramus. Idque eo propensius facimus, quod cum Nostra permagni referat, ut ea Sodalitas longe lateque propagetur, fideles quotquot sunt, quibus catholicus honor maxime est curae, impense in Domino ut in eandem Sodalitatem sua dent nomina cohortari volumus, et Consociationem ipsam de necessitate monere humiles multasque omnipotenti Deo, praesertim in augustissimo Eucharistiae Sacramento latenti, preces effundendi ac Deiparam Virginem exorandi, quibus fiat ut omnes Orientis dissidentes ad Romanum Pontificem quamprimum revertantur. Quare universos et singulos, quibus hae Nostrae litterae favent, a quibusvis excommunicationis et interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, si quas forte incurrerint, huius tantum rei gratia absolventes et absolutos fore censentes, hisce litteris, praedictam Sodalitatem precum et piorum operum pro reditu Ecclesiarum dissidentium ad catholicam unitatem sub titulo B. M. V. in caelum Assumptae in Archisodalitatem Primam-Primariam auctoritate Nostra cum solitis privilegiis perpetuum in modum erigimus et constituimus, eiusque sedem in Ecclesia et aedibus Seminarii Augustinianorum ab Assumptione sub titulo Anastasiae Bizantii collocamus, certa spe freti, ut ex hoc Orientis centro quasi a copiosissimo fonte aliae multae eiusdem instituti Sodalitates tamquam rivuli deriventur. Archisodalitatis autem leges seu statuta, quae octo capitibus comprehenduntur, pari auctoritate Nostra adprobamus, eamque in fide et tutela ponimus in primis magnae Genitricis Dei; deinde caelestes ei Patronos advocamus S. Michaellem, SS. Apostolos Petrum et Paulum, ac

Sanctos Orientis Protectores, nominatim S. Andream, S. Ioannem Chrysostomum, S. Basilium, S. Gregorium Nazianzenum, et SS. Cyrillum ac Methodium Slavoniae Apostolos, quorum memoriam cultumque iam inde ab anno MDCCCLXXX amplificavimus. Apostolica auctoritate Nostra, tenore praesentium, sacerdoti dilecto filio Francisco Picard, hodierno Congregationis ab Assumptione nuncupatae Praeposito Generali, suisque in hoc honoris atque auctoritatis gradu successoribus Archisodalitatis Praesidibus, Curionibus ac Sodalibus ab eodem delegandis, praesentibus et futuris, ut ipsi alias Sodalitates eiusdem nominis atque instituti, ubique locorum domus et ecclesiae Congregationis adsint, erigere, aut ubique terrarum iam existentes, servatis tamen forma Constitutionis Clementis Papae VIII decessoris Nostri aliisque Apostolicis ordinationibus super hoc editis ad Archiconfraternitatem supra dictam aggregare, illisque omnes et singulas indulgentias Archisodalitati concessas aliisque communicabiles communicare possint ac valeant, eadem auctoritate Nostra item perpetuo concedimus ac largimur. Indulgentiarum autem modum hunc constituimus: Indulgentiam plenariam consequendi, servatis servandis, ius esto Sodalibus: I. Die aditus ad Archisodalitatem; II. In articulo mortis; III. In festivitate Assumptionis B. M. V.; IV. In festo Beatae Mariae Virginis Perdolentis, quod feria sexta intra hebdomadam Passionis celebratur; V. In festivitate Exaltationis SS^{mae} Crucis; VI. In diebus festis Sancti Andreae, S. Ioannis Chrysostomi, ac SS. Cyrilli et Methodii. Partialem vero Indulgentiam septem annorum totidemque quadragenarum Sodalibus, servatis pariter servandis, concedimus festivitatibus Immaculatae Conceptionis, Praesentationis, Annuntiationis, Visita-

tionis, ac Purificationis B. M. V., nec non diebus festis S. Michaelis, S. Ioannis Baptistae, cuiusque Apostolorum, S. Basilii, S. Gregorii Nazianzeni, S. Augustini, S. Athanasii ac S. Stephani; item tercentum dierum die hebdomadalis vel menstruae Concionis, de qua in articulo octavo statutorum sive legum; et centum denique dierum pro quolibet opere bono, quod sive mortificationem aliquam offerendo, sive praesidia aut elemosynam persolvendo ex Consociationis praescripto Sodales exercuerint. Ut vero Uniates Graeci vel Slavi ceterique omnes iisdem gratis spiritualibus fruantur, Apostolica auctoritate Nostra largimur, ut hi aequae ac Sodales latini praedictas indulgentias lucrari queant, si pares preces in suo quisque ritu vel liturgia recitaverit, ubi huiusmodi preces, sicut Oratio Dominica, Angelica Salutatio, ac minor Doxologia existant. Liceat autem Sodalibus, si velint, his omnibus et singulis indulgentiis tum plenariis tum partialibus labes poenasque defunctorum expiare. Decernentes has Nostras litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectat et spectare poterit in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos iudicari et definiri debere, atque irritum et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis, ceterisque speciali licet atque individua mentione et derogatione dignis in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die xxv Maii MDCCCXCVIII, Pontificatus Nostri anno vicesimo primo. — A. Card. Macchi.

A. - *Estatutos de la Archicofradía de Oraciones y buenas obras para el regreso á la unión Católica de las Iglesias separadas, erigida bajo el patrocinio de Nuestra Señora de la Asunción en la iglesia de la Anastasia.*

1. El fin de la piadosa Unión ó Archicofradía de N. S. de la Asunción consiste en obtener de Dios por medio de la oración y buenas obras el regreso de las Iglesias separadas á la unión Católica, especialmente de las iglesias eslavas y griegas, y de auxiliar con este mismo fin, las misiones establecidas por los Agustinos de la Asunción en favor de estas mismas Iglesias.

2. La cofradía *Primaria* está fundada en la iglesia griega de la *Anastasia* en Constantinopla, la cual tiene el derecho de agregarse con el consentimiento de los Ordinarios respectivos, todas las cofradías análogas que se fundaran en el universo entero. En todos los lugares, endonde los Padres de la Asunción tuvieren una residencia, por derecho se ha de hacer la erección de la cofradía ó del comité local en las iglesias ó capillas de los mismos.

3. Para pertenecer á la cofradía y ganar las gracias espirituales que le son concedidas, los cofrades deben añadir á sus oraciones diarias un *Padrenuestro*, *Avemaria* y *Gloria Patri* para obtener de Dios el regreso de los eslavos y griegos disidentes á la unidad. También deben ellos enviar sus nombres al director de la cofradía, quien tendrá cuidado de inscribirles en el registro general.

4. El director general efectivo de la cofradía *Primaria* es el superior general *pro tempore* de los Agus-

tinos de la Asunción, quien por sí mismo ó por los sacerdotes de su congregación administra la obra y admite los fieles en la archicofradía. En las diócesis endonde la cofradía está canónicamente erigida y agregada á la *Primaria*, y endonde no hay Padres de la Asunción, los directores de la cofradía son nombrados por los Ordinarios respectivos.

5. La archicofradía está colocada bajo el patrocinio principal de Nuestra Señora de la Asunción. También venera como protectores especiales: á San Miguel; los Santos Angeles; los Apóstoles San Pedro, San Pablo y San Andrés; á San Juan Crisóstomo, San Basilio, San Gregorio Nazianzeno, los Santos Cirilo y Metodio y San Agustín.

6. El director puede elegir celadores y celadoras, los que tienen el encargo de aumentar el número de los cofrades y de entregarles, con autorización del director, la patente de la inscripción, debiendo llevar al efecto una lista de los mismos para hacerlos inscribir en el registro general.

7. El director forma con los celadores y celadoras por él nombrados, el concejo de la obra, el cual ha de reunirse en ciertas épocas para tomar las medidas que sean útiles para el bien y la extensión de la cofradía. El concejo general y los concejos ó comités locales son ante todo reuniones de oración creadas para atraer las bendiciones del Cielo sobre los misioneros. También se ocuparán en promover: las obras de misericordia ó de penitencia, los donativos y trabajos de los cofrades hechos con el fin de conseguir el fin general de la cofradía.

8. Una vez por semana, en la iglesia endonde se encuentra el asiento principal de la archicofradía, y

una vez al mes en las demás iglesias endonde está establecida se dirá, en cuanto sea posible, *servatis servandis*, la misa votiva, *ad tollendum schisma*; además una vez por semana se celebrará, en las iglesias endonde está la cofradia erigida, una reunión de los cofrades para hacer oraciones en común á fin de obtener más eficazmente de Dios la vuelta tan deseada á la unidad de nuestros hermanos disidentes, lo cual se hará, en cuanto sea posible, delante el Santísimo Expuesto, ó delante un altar de la Santísima Virgen.

Vigore specialium facultatum a SSmo Domino Nostro concessarum, Sacra Congregatio Eñorum ac Rñorum S. R. E. Cardinalium, Negotiis et Consultationibus Episcoporum et Regularium praeposita, omnibus mature perpensis, inscripta desuper Statuta benigne approbavit et confirmavit prout praesentis Decreti tenore approbat atque confirmat. Contrariis quibuscumque etiam speciali ac individua mentione dignis non obstantibus.

Datum Romae ex Secretaria Sacrae Congregationis Episcoporum et Regularium, die 24 Maii 1898. —
† S. Card. Vannutelli, Praef. — Locus Sigilli. — A. Trombetta, Secretarius.

B. — *Estatutos da Archiconfraria de Orações e de boas obras pela conversão das Igrejas separadas á Unidade Catholica, erecta, sob o patrocínio de Nossa Senhora da Assumpção, na igreja da Anastacia.*
(Versio ex officio transmissa).

I. O fim da *Pia União* ou *Archiconfraria de Nossa Senhora da Assumpção* é obter de Deus mediante as orações e as boas obras a conversão das Igrejas separadas, principalmente das Igrejas Slavas e Gregas, á unidade catholica, e, neste intuito, secundar as mis-

sões dos Agostinhos da Assumpção em favor dessas mesmas Igrejas.

II. A Associação *Primaria* tem sua sede na Igreja grega de Anastacia, em Constantinopla: ella tem o direito de aggregar, com o consentimento dos Ordinarios respectivos, todas as demais associações congeneres, que vierem ser erectas em todo o Universo. Nos logares em que tiverem uma residencia os Padres da Assumpção, a sua Igreja ou Capella deve ser a sede da Associação ou do *Comité* local.

III. Para pertencerem á Associação e participarem de seus favores espirituaes, os associados deverão cada dia ajuntar ás orações quotidianas un *Pater*, una *Ave* e un *Gloria Patri*, para alcançarem de Deus a conversão dos dissidentes Slavos ou Gregos á Unidade. Tambem deverão fazer transmittir seus nomes ao Director da Associação, o qual tomará cuidado em que se faça a inscripção delles no Registro geral.

IV. O Director Geral effectivo da Associação *Primaria* é o Superior Geral *pro tempore* dos Agostinhos da Assumpção; elle poderá por si ou pelos Sacerdotes de sua Congregação dirigir os negocios da Obra e admittir os fieis na Archiconfraria. Nas dioceses, em que a Associação fór canonicamente erecta e aggregada á *Primaria*, não havendo Padres da Assumpção, os Directores da Associação serão nomeados pelos respectivos Ordinarios.

V. A Associação é collocada sob o patrocínio principal de Nossa Senhora da Assumpção; mas ella honra tambem como seus especiaes protectores: Santo Miguel, os Santos Anjos, S. Pedro e S. Paulo, Santo André, S. João Chrysostomo, S. Bazilio, S. Gregorio Nazianzeno, Santos Cyrillo e Methodio e S. Agostinho.

VI. O Director poderá eleger zeladores e zeladoras, cujo encargo será augmentar o numero dos Associados e lhes dar, com auctorisação do Director, seus bilhetes ou patentes de inscripção, tendo o cuidado de remetter a lista para os fazer inscriver no Registro geral.

VII. O Director formará com os Zeladores e as Zeladoras, que designar, o Conselho geral da Obra, o qual se reunirá em datas determinadas, afin de tomarem os medidas uteis ao bem e á extensão da Associação. O Conselho geral e os Conselhos ou *Comités* locais são antes de tudo *Comités* de orações destinadas a attrahirem as benções do Ceo sobre os trabalhos dos Missionarios. Occupam-se tambem de promover as obras de misericórdia ou de penitencia, os dons eos trabalhos dos Associados, tendo em vista attingir ao fim geral de Associação.

VIII. Uma vez por semana na igreja onde está a sede principal da Archiconfraria, e uma vez por mez nas outras igrejas, em que estiver erecta, se dirá, quanto for possível, *servatis servandis*, a missa Votiva *ad tollendum schisma*. Uma vez por semana, nas igrejas onde estiver erecta a Associação, farse-ha uma reunião de seus membros, afin de em commum fazerem, sendo possível diante do Santissimo Sacramento exposto ou em um altar da Santa Virgem, orações para alcançarem mais eficazmente de Deus a conversão tão desejada de nossos irmãos separados á unidade.

CVI.

S. *Officii decretum circa interpretationem decreti 20 April. 1898 de facultatibus Ordinariis locorum committendis etc.* — 23 Junii 1898.

Fer. IV. die 23 Junii 1898.

Suprema haec Congregatio in feria IV die 24 Novembris 1897 decrevit in facultatibus Episcopis *concedendis* clausulam *durante munere* esse supprimendam et in ceteris standum formae Decreti iam lati die 20 Februarii 1888 n. 1. et 2., at iuxta modum, idest: « 1. Facultates omnes habituales in posterum committendas esse Ordinariis Locorum. — 2. Appellatione *Ordinariorum* venire Episcopos, Administratores seu Vicarios Apostolicos, Praelatos seu Praefectos habentes iurisdictionem cum territorio separato, eorumque Officiales seu Vicarios in spiritualibus generalibus, et sede vacante Vicarium Capitularem vel legitimum administratorem ». Hinc propositum fuit eidem huic S. Congregationi dubium: *Utrum concessionibus iam factae antecedenter Episcopis ab Apostolica Sede intelligi debeant in sensu praefati Decreti?*

Porro in Congregatione Generali S. R. et U. Inquisitionis habita ab EEmis DD. Cardinalibus in rebus fidei et morum Inquisitoribus Generalibus, praefato dubio diligenter expenso, praehabitoque RR. DD. Consultorum voto, iidem EEmi ac RRmi Patres rescribendum mandarunt:

Declaratio S. Officii, facta circa facultates concedendas, vi decreti Fer. IV. diei 25 Novembris 1897, extendatur ad facultates iam antecedenter concessas, facto verbo cum Sanctissimo.

Subsequenti vero Sabbato, die 25 eiusdem mensis Iunii 1898, in solita audientia R. P. D. Adessori impertita, facta de his omnibus SSmo D. N. Leoni Div. Prov. Pp. XIII relatione, SSmus resolutionem EEñorum Patrum adprobavit, contrariis non obstantibus quibuscumque. — I. Can. Mancini, S. R. et U. Inquis. Not.

CVII.

S. Officii decretum de matrimoniis moribundorum cum infidelibus coniunctorum et excommunicatorum. — 6 Iulii 1898.

Fer. IV, die 6 Iulii 1898.

Huic Supremae Congregationi R. et U. Inquisitionis proposita fuerunt enodanda dubia quae sequuntur:

I. Quomodo se gerere debeat parochus vel sacerdos qui, vocatus a viro vel muliere catholica in articulo mortis constituto et cum infideli iam vinculo civili coniuncto, illum invenit sensibus pene destitutum? Quando parochus illum ad contritionem excitaverit ac sub conditione absolverit, potest etiam ad sepulturam admittere ecclesiasticam?

II. Quomodo in praedicto casu parochus vel sacerdos se gerere debeat si moribundus sensibus sit penitus destitutus?

III. Quid, si iste moribundus sit compos sui et adsint filii baptizati, quos lex civilis retinet uti legitimos?

IV. Quid, si filii non fuerint baptizati?

V. An, et quibus cautelis, sint baptizandi filii orti ex matre hebraea, post obitum patris catholici, si filii durante civili contubernio baptizati fuerint?

Porro in Congregatione Generali habita ab EEñis et RRñis DD. Cardinalibus in rebus fidei et morum Inquisitoribus Generalibus, praefatis dubiis diligenter expensis, praehabitoque RR. DD. Consultorum voto, iidem EEñi ac RRñi Patres rescribendum mandarunt:

Ad I. Detur responsum S. Poenitentiariae, idest:

« Venendo a morte uno scomunicato notorio od un
« pubblico peccatore senza essersi riconciato colla
« S. Chiesa, se però avesse desiderato l'opera del
« sacerdote, dal quale fu trovato o già morto o de-
« stituito dei sensi, e se avesse dato segni di peni-
« mento, o baciando il Crocifisso o facendo altri atti
« di pietà, dovrà il parroco negargli la sepoltura? —
« Resp.: In hisce casibus, evulgatis respicientiae si-
« gnis, dari posse sepulturam ecclesiasticam, vetitis
« tamen ecclesiasticis pompis et solemnitatibus exe-
« quiarum. Quod si in aliquo casu circumstantiae ex-
« traordinariae concurrant, parochus consulat Ordina-
« rium et stet eius mandatis. »

Ad II. Consulat probatos Auctores, ac praesertim S. Alphonsum M. De Ligorio Lib. VI, n. 483.

Ad III. Episcopus vel parochus in casu uti poterit facultate Ordinariis concessa sub die 20 Febr. 1888, renovato consensu et datis cautionibus.

Ad IV. Si possibilis spes affulgeat fore ut huiusmodi pueri possint suo tempore in vera religione instrui, tunc, datis cautionibus, baptizentur. Quod si nulla via possit huiusmodi spes moralis haberi, tunc, nisi pueri in mortis articulo inveniantur, ab iis baptizandis abstinetur; et ad mentem. Mens est quod parochus curare non omitat ut, datis cautionibus, liberi baptizari et in Catholica Religione educari possint, cum Ecclesia in iis hoc ius iam habeat. — A moribundo catholico vero, si

iam est compos sui, cautiones exquirantur ut praedicta valeant obtineri.

Ad V. Si filii nondum baptizati sunt, provisum in praecedenti. Si vero sint baptizati, tunc curandum ut in Catholica Religione instituantur et educantur.

Subsequenti vero feria VI, die 8 eiusdem mensis Iulii 1898, in solita audientia R. P. Adessori imperita, facta de his omnibus SS^mo D^{ño} Nro. Leoni Div. Prov. Pp. XIII relatione, SS^mus resolutionem EE^murum PP. adprobavit. — I. Can. Mancini, S. R. et U. Inquisitionis Not.

CVIII.

S. Congr. Concilii Decretum « A primis » de Clericorum excardinatione et ordinatione. — 20 Iulii 1898.

A primis Ecclesiae saeculis, plura Sacra Concilia decreverunt, quod recentius confirmavit Tridentinum *cap. 8, sess. 23 de reform.*, neminem nisi a proprio Episcopo posse ordinari.

Proprius autem alicuius Episcopus, iuxta ea quae praefinivit in primis Bonifacius VIII in Sexto Decret. *cap. Cum nullus, De tempore Ordin.*, « intelligitur in hoc casu Episcopus de cuius dioecesi est is, qui ad ordines promoveri desiderat, oriundus, seu in cuius dioecesi beneficium obtinet ecclesiasticum, seu habet « licet alibi natus fuerit » domicilium in eadem ». Deinde cum consuetudo invaluerit, ut Episcopi familiares suos, etsi alienae dioecesis, sacris initiarent, et sancta Tridentina Synodus *cap. 9, sess. 23 de reform.* id certis sub conditionibus probaverit, obtinuit, ut tribus prioribus titulis, originis, domicilii et beneficii, quibus ius fiebat Episcopis aliquem ad ordines promovendi, quartus

quoque accenseretur, scilicet familiaritatis. Cum autem de huiusmodi titulis disceptaretur, Innocentius XII apostolicis litteris, incipientibus « *Speculatores* », datis die 4° Nov. 1694, determinavit ac constituit quo sensu et extensione iidem essent accipiendi ad eum effectum, ut quis proprius fieret alicuius Episcopi subditus, quo legitime ordinari valeret. Quae constitutio ut suprema lex deinde habita est, eaque duce omnes quaestiones diremptae.

Verum, nostris temporibus, novae contentioni freuens se praebuit occasio. Pluribus enim in locis usu receptum est, ut clerici, qui e sua dioecesi digredi et in alia sibi sedem constituere desiderarent, excardinationem, quam vocant, id est plenam et perpetuam dimissionem a suo Ordinario peterent; eaque innixi, in alia dioecesi incardinationem seu adscriptionem implorarent: qua obtenta, eo ipso ut proprii novi Episcopi subditi ad ulteriores ordines suscipiendosmitterentur. Quae agendi ratio, ubi caute prudenterque adhibita fuit, absque querelis processit, sed nonnullis in locis, ubi necessaria cautio defuit, controversiis et abusibus viam saepenumero patefecit.

Quapropter E^mi S. C. Concilii Patres, rebus omnibus mature perpensis, praesenti generali decreto, haec statuenda censuerunt:

- 1.º excardinationem fieri non licere nisi iustis de causis, nec effectum undequaque sortiri, nisi incardinatione in alia dioecesi executioni demandata;
- 2.º incardinationem faciendam esse ab Episcopo non oretenus, sed in scriptis, absolute et in perpetuum, id est nullis sive expressis sive tacitis limitationibus obnoxiam; ita ut clericus novae dioecesi prorsus mancipetur, praestito ad hoc iuramento, ad instar illius quod

Constitutio « *Speculatores* » pro domicilio acquirendo praescribit;

3.º ad hanc incardinationem deveniri non posse, nisi prius ex legitimo documento constiterit alienum clericum a sua dioecesi fuisse in perpetuum dimissum, et obtenta insuper fuerint ab Episcopo dimittente, sub secreto, si opus sit, de eius natalibus, vita, moribus ac studiis opportuna testimonia;

4.º hac ratione adscriptos posse quidem ad ordines promoveri. Cum tamen nemini sint cito manus imponendae, officii sui noverint esse Episcopi, in singulis casibus perpendere, an, omnibus attentis, clericus adscriptus talis sit, qui tuto possit absque ulteriori experimento ordinari, an potius oporteat eum diutius probari. Et meminerint, quod, sicut « nullus debet ordinari « qui iudicio sui Episcopi non sit utilis aut necessarius « suis Ecclesiis », ut in *cap. 16, sess. 23 de reform. Tridentinum* statuit; ita pariter nullum esse adscribendum novum clericum, nisi pro necessitate aut commoditate dioecesis;

5.º quo vero ad clericos diversae linguae et nationis, oportere ut Episcopi, in iis admittendis, cautius et severius procedant, ac numquam eos recipiant, nisi requisiverint prius a respectivo eorum Ordinario, et obtinuerint, secretam ac favorabilem de ipsorum vita et moribus informationem, onerata super hoc graviter Episcoporum conscientia;

6.º denique quoad laicos, aut etiam quoad clericos, qui excardinationis beneficio uti nequeunt vel nolunt, standum esse dispositionibus const. « *Speculatores* » quae, nihil obstante praesenti decreto, ratae ac firmae semper manere debent.

Facta autem de his omnibus relatione SSmo Do-

mino Nostro per infrascriptum Cardinalem S. C. Concilii Praefectum, Sanctitas Sua resolutionem Em. Patrum benigne approbare et confirmare dignata est, contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus S. C. Concilii, die 20 Iulii 1898.

A. Card. Di Pietro, S. C. Concilii Praefectus. —
† Beniaminus, Arch. Nazianzenus, Pro-Secretarius.

CIX.

S. Officii decretum de absoluteione sectis votitis adscriptorum. — 5 Aug. 1898.

Beatissimo Padre, — Il Vescovo N. N., protrato ai piedi della S. V., umilmente espone che non di rado si presentino ai confessori gli aggregati alle sette massoniche per essere assoluti. Ora il sottoscritto chiede umilmente se in forza delle facoltà concesse colla solita pagella della S. Penitenzieria si possano assolvere tanto i framassoni occulti quanto i pubblici, e se, prescrivendosi nella detta pagella *ut eiurent*, debba da tutti richiedersi formale e notoria abiura, da conservarsi in Curia. Che ecc.

Feria IV, die 5 Augusti 1898.

In Congregatione Generali S. R. et U. Inquisitionis habita ab EEsmis ac RR. DD. Cardinalibus in rebus fidei et morum Inquisitoribus Generalibus, propositis infrascriptis dubiis, praehabitoque RR. DD. Consultorum voto, iidem EE. ac RR. Patres rescribendum mandarunt:

Episcopus utatur facultatibus quae Ordinariis a

S. Poenitentiaria concedi solent, quarum vi et ipse et alii ab ipso delegati Confessarii absolvere possunt eos qui sectis vetitis nomen dederunt, sive notorii sint, sive non, dummodo a respectiva secta omnino se separent, eamque saltem coram Confessario eiurent, seu detestentur, reparato scandalo eo meliori modo quo fieri potest, et aliis iniunctis de iure iniungendis, iuxta praefatas litteras S. Poenitentiariae.

Feria vero VI, die 5 eiusdem mensis Augusti, in solita audientia R. P. D. Adessori impertita, facta de his omnibus SSmo D. N. Leoni PP. XIII relatione, SSnus resolutionem EEñorum Patrum approbavit. — I. Can. Mancini S. R. et U. Inquis. Not.

CX.

S. C. Negot. EE. EE. declaratio authentica de vigore Litterarum Apostolicarum « Trans Oceanum » diei 18 Aprilis 1897 in omnibus Antillis et caeteris Insulis maris Caraibici.

Ex audientia SSmi die 16 Augusti 1898.

Ex parte nonnullorum Antistitum Coloniarum maris Antillarum, propositum fuit dubium de vigore, in territorio suae iurisdictioni subiecto, litterarum Apostolicarum « *Trans Oceanum* » a SSmo D. N. Leone PP. XIII die 18 Aprilis 1897 editarum. Eadem Sanctitas Sua, referente me infrascripto S. Congregationis Negotiis Ecclesiasticis Extraordinariis praepositae Secretario, declarandum esse censuit: Praefatas Litteras Apostolicas « *Trans Oceanum* » vigorem habere in omnibus Antillis et caeteris Insulis maris Caraibici, cuicumque civili ditioni subiiciantur. Et ita Sanctitas

Sua publicari et servari mandavit, contrariis minime obfuturis.

Datum Romae, e Secretaria eiusdem S. Congregationis, die, mense et anno praedictis. — Felix Cavnis, Secret.

CXI.

S. Cong. sup. Discipl. Regul. decretum interpret. decreti « Auctis admodum » quoad religiosos saecularizatos ad tempus. — 16 Aug. 1898.

Illm̄e et Rm̄e Dñe uti Frater,

Difficili Regularium hodiernae conditioni occurrere satagens, S. Congr. super Disciplina Regulari, pro illis *Religiosis*, qui gratia vocationis destituti, vel de alia rationabili causa muniti, extra claustra degere voluerunt, et tractu temporis vellent — auditis Superioribus Generalibus Ordinis, maturo consilio, statuit atque decrevit: — « ut ipsis facultas tribueretur manendi « extra claustra habitu regulari dimisso, *ad annum*; « quo tempore S. Patrimonium sibi constituerent; Epi- « scopum *beneficolum receptorem* invenirent; atque deinde, « *pro saecularizatione perpetua*, iterum recurrerent, et « interim *Sacra* facientes, verbum Domini praedicantes, fidelibus populis pia conversatione pròdesse *valerent* ».

Quibus autem dispositionibus iurisdictioni Episcopalis nulli subest detrimento: namque Ordinarius *invitus non* cogitur *illos* in suum Clerum cooptare, neque Beneficiis ecclesiasticis proponere; sed *perdurante* gratia concessionis, eiusdemque a Sede Apostolica consecuta *prorogatione*, ad S. obeunda ministeria, *pro libitu* in sua Dioecesi habilitare potest, si velit. Neque ullam

huic agendi rationi dubitationem infert Decretum *Auctis admodum* 1892, quia hoc *per regulam generalem* afficit *Instituta recentia votorum simplicium*; ac tantum *per exceptionem* respicit *Ordines proprie dictos*, in quibus *vota sollemnia* religiosi nuncupantur. Quae tamen exceptio, si fieri contigerit, in *singulari decreto* admissim *notatur*, ita ut *speciale Rescriptum*, eiusque conditiones, *legem pro individuo*, constituunt: et solummodo *ab eo Ordinarius* sui agendi rationem quaerere debeat.

Iam vero, litteris, quas die 4 Iulii cur. an. Amplitudo tua ad hanc S. Congregationem mittere existimavit, *relate* ad PP... Ordinis SS^{mae} Trinitatis - et *pro quibus* ut ait, - « *quin onera Episcopi benevoli* » receptoris in se suscipiat, aliquod levamen ipsis afferre « desiderat; ideoque *licentiam exposcit*, ut Ordinem « exercere valeant ad *suum beneplacitum* etc. ».

Hic S. Ordo respondit: « Religiosos huiusmodi « esse *saecularizatos ad annum et interim* etc. ut supra: « pertinere ad Ordines votorum sollemnum; proinde « nisi sint aliqua *speciali censura irretiti*, nulla ipsi indigent *nova facultate*, ut Sacris ministeriis Episcopo « auctorante in respectiva Dioecesi possint vacare ».

Et haec dicta sint, ut ius et regula agendi in re Tibi proponatur; cui a Deo Optimo Maximo cuncta felicia adprecamur.

Amplitudinis tuae - Uti Frater Addictissimus -
S. Card. Vannutelli, Praef.

CXII.

SS. D. N. Leonis PP. XIII *Constitutio Apostolica de legibus, iuribus ac privilegiis Sodalitatis a SS. Rosario, cum adnexo catalogo Indulgentiarum.* — VI Nonas Octobris 1898.

Ubi primum, arcano divinae providentiae consilio, ad supremam Petri Cathedram fuimus evecti, oblato conspectu ingruentium in dies malorum, Apostolici muneris esse duximus expediendae salutis agitare consilia ac studere, quibus maxime modis Ecclesiae tutelae ac catholicae fidei incolumitati prospici posset. - Inter haec ad magnam Dei Matrem eandemque reparandi humani generis consortem ultro animus convolvavit, ad quam trepidis in rebus confugere catholicis hominibus praecipuum semper ac solemne fuit. Cuius fidei quam tuto sese crediderint, praeclara testantur ab ipsa collata beneficia, inter quae plura constat fuisse impetrata per probatissimam illam precandi formulam titulo *Rosarii* ab eadem inventam et Dominici Patris ministerio promulgatam. - Solemnes autem honores eo ritu Virgini habendos Summi Pontifices decessores Nostri haud semel decrevere. Quorum Nos etiam aemulati studia, de Rosarii Marialis dignitate ac virtute satis egimus copiose. Encyclicis Litteris pluries datis, vel inde a kalendis Septembribus anni MDCCCLXXXIII, cohortantes fideles, ut, sive publice sive suis in domibus, saluberrimum hoc pietatis officium augustissimae Matri persolverent et Marianis ab eo titulo Sodalitatibus sese aggregarent. Ea vero omnia nuperrime, datis litteris die v Septembris huius anni, veluti in unum collecta, paucis memoravimus; simulque consilium Nostrum pate-